

ANTHONY
DE MELLO

ZNOVUOBJAVENIE
ŽIVOTA

ANTHONY
DE MELLO

ZNOVUOBJAVENIE
ŽIVOTA

EZOTERIKA • POZNANIE • DUCHOVNÝ ROZVOJ

REDISCOVERING LIFE

Copyright © 2012 by Center for Spiritual Exchange, Inc.

All rights reserved.

This translation published by arrangement with Image Books,
an imprint of the Crown Publishing Group,
a division of Random House, Inc.

Slovak edition © 2013 by Eastone Group, a. s.

Z anglického originálu *Anthony de Mello – Rediscovering Life*
vydaného vydavateľstvom Image Books preložila Dana Freyerová.
V roku 2013 vydalo vydavateľstvo Eastone Books, Bratislava.

www.eastonebooks.com

Translation © 2013 Mgr. Dana Freyerová

Jazyková korektúra: Mgr. Ivana Fábryová

Zodpovedná redaktorka: Mgr. Alica Činčárová

Layout: Studio Eastone

Tlač: Kasico, a. s.

Všetky práva vyhradené.

Okrem použitia ukážok pre účely recenzie a kritiky žiadna časť
tejto knihy nesmie byť reprodukováaná ani šírená v akejkoľvek
forme alebo akýmkoľvek prostriedkami bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-8109-223-7

OBSAH

Predslov	VII
ZNOVUOBJAVENIE ŽIVOTA	1
Váš život je vo vašich rukách	12
Falošné predstavy a ilúzie	31
Mystická hodnota náboženstva	40
Strach bez reálneho dôvodu	48
Začiatok slobody	49
Život sa deje	50
Nič na svete vás nerozhnevá	51
Vaše vnútorné nastavenie spôsobuje váš hnev	53
Problémy sú vo vašom naprogramovaní	66
Príbehy s posolstvom	82
Problémy v medziľudských vzťahoch?	90
Boli sme omámení	97
Dva príbehy na záver	101

*„Prečo ste predou mnou ukryli tajomstvo
šťastia?“ pýta sa žiak svojho majstra.*

„Počul si ten vtáčí spev?“

„Áno,“ odpovedá žiak.

*„Tak, teraz vieš, že som pred tebou nič neukryl,“
odvetí majster.*

A žiak odpovie: „Áno.“

PREDSLOV

Iba veľmi zriedka sa stane, že kniha zmení svojmu čitateľovi život. Kniha, ktorú práve držíte v rukách, je jednou z nich. *Znovuobjavenie života* je opäť dôkazom toho, aký veľký dar rozprávania má jej autor. Svojim čitateľom prináša správy o mieri, pokoji, prijatí a súcite. Prináša osvietenie.

Nezáleží na tom, v akom veku začnete čítať múdre slová Tonyho de Mella, nie je dôležité, či máte šesťnásť alebo šesťdesiat. Nezáleží na tom, od ktorej strany sa do knihy začítate, ani na tom, koľko strán prečítate. Jeho slová sú plné múdrosti. Múdrosti, ktorá vie, že rast prebieha postupne, vďaka príležitostiam, ale aj okamžite. Niekedy však príde náhle, sčista-jasna. Prebudíte sa a všetko je inak.

Hrajte sa so slovami, ktoré sú v tejto knihe. Nechajte ich, aby prenikli do vašej mysle práve dnes, v týchto zvláštnych rýchlych časoch, ktoré všetci žijeme. Pripomeňte si ich, keď budete stáť v dlhom rade pred pokladnicou alebo sedieť uviaznutí v dopravnej premávke, alebo čakať, pokým budete môcť prejsť na druhú stranu ulice. Objavte opäť pocit šťastia a prežívanie pokoja.

Sklamaný, ohrdnutý milenec povedal:
„Už som si raz spálil prsty. Nikdy viac
sa nezamilujem.“

Majster mu odpovedal: „Si ako
mačka, ktorá sa spálila pridlhým
sedením na kachliach, aj ona odmieta
opäť si na ne sadnúť.“

Najvzácnejšia vec, ktorú v živote máte, je váš ČAS!
Nestraťte už ani jednu sekundu tým, že budete
nešťastní!

*JONATHAN GALENTE A DESMOND TOWEY,
De Mello Stroud Spirituality Center*

A grayscale illustration of a tree with a full moon in the background. The tree is a central element, with its branches spreading out. The moon is a bright, circular shape positioned behind the tree's upper branches. The background consists of a cloudy sky and a dark, silhouetted horizon line. The overall mood is serene and contemplative.

*Znovuobjavenie
života*

Dovoľte mi, aby som začal tým, že vám poviem, aké sú moje plány. Témou bude znovuobjavenie života.

Približne pred desiatimi rokmi som objavil niečo, čo prevrátilo môj vtedajší život hore nohami. Mojím životom sa doslova prehnala revolúcia a ja som sa stal novým človekom. Práve o tento zážitok a poznanie sa chcem s vami podeliť. Som rád, že môžeme spolu kráčať po tomto zvláštnom druhu cesty, počas ktorej by sa ma však mnohí z vás mohli spýtať: „Toto si objavil až pred desiatimi rokmi? Ty si nikdy nečítal evanjeliá?“ Samozrejme, že som

ich čítal, ale bol som slepý. Bolo to v nich, ja som to však nevidel.

Neskôr, keď som to objavil, som si uvedomil, že sa to nachádza v dokumentoch všetkých hlavných náboženstiev. Bol som ohromený. Viete, čítal som ich, ale nikdy som si ich obsah poriadne neuvedomoval. Veľmi by som si prial, aby som to videl a rozpoznal skôr, dávnejšie, keď som bol ešte mladý. Bol by som iný.

Ako dlho potrvá, kým vám to odovzdám? Jeden celý deň? Budem k vám úprimný – nemyslím si, že to zaberie viac ako dve minúty. Pochopenie alebo uvedomenie môže trvať dvadsať, pätnásť, desať rokov, desať minút, jeden deň alebo tri dni. Ktovie?

Odo dňa môjho znovuoobjavenia života mi rozliční ľudia potvrdili, že aj ich životy prešli revolúciou. Ospravedlňujem sa, že to poviem, ale úprimne si myslím, že ich nebolo veľa. Tiež si však myslím, že ak z tisíca ľudí, ktorí ma počúvajú, ma skutočne počuje iba jeden, je to výborné. Je ťažké počuť? Je ťažké pochopiť?

Nie. Je to také jednoduché, že tomu vie porozumieť aj sedemročné dieťa.

Nie je to úžasné? Dnes, keď nad tým uvažujem, si hovorím: „*Prečo som to nevidel už skôr?*“

Neviem. Naozaj neviem, prečo som to nevidel, prečo som nerozumel. No možno niektorí z vás to

pochoxia už dnes alebo aspoň časť z toho. A čo vlastne potrebujete vedieť? Iba jednu jediná vec: musíte vedieť načúvať. To je všetko. Ste schopní načúvať? Ak áno, tak to pochopíte.

Načúvanie však nie je také jednoduché, akoby ste si mohli myslieť. Prečo? Pretože keď počúvame, vychádzame z pevných konceptov, daných pozícií, zažitých predsudkov. Načúvanie nie je prehĺtanie. Ide o dôveru.

„V poriadku, tvrdí to, tak to prijmem.“

Nechcem, aby ktokoľvek z vás mal pri čítaní týchto riadkov spirituálneho ducha. Myslím tým to, aby ste zostávali vo svojej viere, ktorú prijímate v kostoloch, vo viere, ktorú poznáte z Biblie alebo iných zdrojov. Nevnímajte ma ako vieru. Chcel by som iba, aby ste sa pýtali na to, o čom rozprávam, premýšľali o tom a potom sa ku mne opäť vrátili. Neváhajte a dávajte sebe aj mne otázky. Pýtajte sa. Kedykoľvek zdvihnite ruku.

Ale vedzte, že načúvanie neznamená útočenie. Neútočte ani vtedy, keď budete počuť niečo nové, pri čom si budete myslieť, že som úplne stratil zdravý rozum. Práve vtedy budete v pokušení zaútočiť. Ak poviete marxistovi, že marxizmus nie je úplne v poriadku, jeho prvou reakciou bude určite to, že na vás zaútočí. Ak poviete kapitalistovi, že s kapitalizmom nie je všetko v poriadku, urobí to isté. Rovnako to bude aj vtedy, keď poviete Američanovi: „Hej, vieš,

že Spojené štáty nie sú zďaleka ideálnou krajinou?“
A rovnako zareaguje aj Ind.

Nejde o prehľadanie informácií, útočenie či súhlas.

Počuli ste už o jezuitskom predstavenom, ktorý bol neuveriteľne úspešný? Ľudia sa ho pýtali: „Ako je možné, že ste taký úspešný?“

A on odpovedal: „Je to veľmi jednoduché. Vzorec je jednoduchý. Vždy s každým súhlasím. Vždy iba s každým súhlasím.“

Ale oni na to zareagovali: „To je absurdné. Ako môžete byť úspešný predstavený, keď s každým súhlasíte?“ On odpovedal: „Áno, máte pravdu. Akoby som mohol byť úspešný predstavený, keby som s každým súhlasil?“

Takže aj keď so mnou nebudete súhlasiť, aj tak budete počuť. Nie je to úžasné? To znamená, aby ste boli v strehu. Buďte v strehu. Buďte bdelí. Načúvajte s čerstvou myslou. Nie je jednoduché načúvať, načúvať s otvorenou myslou, bez predsudkov a zažitých vzorcov.

Raz mi jeden muž rozpovedal príbeh. Poznáte tie známe slová, ktoré vravia, že jedno jablko denne vás udrží ďaleko od lekára alebo lekára ďaleko od vás? Tento chlapík mal pomer s lekárovou manželkou, a preto každý deň jedol jedno jablko. Myslím si, že budete so mnou súhlasiť, keď poviem, že tie slová zle pochopil. Úplne zle! Vychádzal z pevného vzorca, zo zažitej pozície.

Dávnejšie som počul príbeh o kňazovi, ktorý sa snažil presvedčiť jedného zo svojich farníkov, aby prestal piť. Vzal pohár s čistým alkoholom a vhodil doň červa. Úbohý červ sa v ňom skrúcal, až nakoniec zahynul. Vtedy povedal svojmu farníkovi: „Toto je posolstvo pre teba, John.“

John však odpovedal: „Áno, otče, vidím. Ak máte v žalúdku červa, alkohol vám ho zahubí.“ Áno, John uvidel posolstvo, dostal správu, ale nepočúval. Rozumiete tomu? John nepočul.

Tiež poznám príbeh, kedy bol kňaz ten, čo nepočúval. Muž navštívil svojho kňaza. Ten bol však zaneprázdnený čítaním novín a návšteva ho znervozňovala. Muž vraví: „Prepáčte, otče.“ Kňaz sa tváril, že ho nepočuje, pretože chcel dočítať svoje noviny. „Prepáčte, otče.“

Kňaz odvrkol: „Čo je?“

Muž sa ho spýtal: „Mohli by ste mi, otče, povedať, čo spôsobuje artritídu?“

Kňaz bol podráždený a bez rozmyšľania mu odpovedal: „Artritídu spôsobuje pitie alkoholu, zábava so ženami voľných mravov, ale aj hazardné hry. Prečo sa pýtate?“ Muž mu odpovedal: „Pýtam sa preto, lebo v novinách píš, že Svätý Otec má artritídu.“

Vidíte? Kňaz nepočúval. Ste pripravení počuť niečo nové, jednoduché, nečakané, niečo, čo ste ešte nikdy nepočuli? Ak áno, potom budete možno počuť to, o čom budem rozprávať.

Možno to pochopíte.

Keď Ježiš učil a šíril medzi ľuďmi dobré správy, bol podľa mňa napádaný nielen preto, lebo to, čo vravel, bolo dobré, ale aj preto, lebo to, o čom rozprával, bolo *nové*. Nenávidíme to, čo je nové. Chceme len to, čo je staré. Nechceme nič nové, je to príliš znepokojujúce. Príliš oslobodzujúce. Schopnosť načúvať formuloval Budha ako niečo krásne. Povedal: „Mnísi a učenci musia prijať moje slová nie z úcty, ale preto, aby ich analyzovali spôsobom, ako zlatník skúma zlato. Rezaním, škrabaním, trením, topením...“ Nemusíte prijať moje slová z rešpektu, ale mali by ste ich analyzovať spôsobom, ako to robí zlatník. Rozumiete? Rezaním, škrabaním, trením, topením... Tak, to by sme mali vyjasnené.

Čo je však to, čomu vravíme *život*? Najskôr sa pozrieme na svet okolo nás a potom vás pozývam preskúmať ten váš vlastný. Pozrite sa na svet. Všade, kam oko dovidí, je chudoba. Nedávno som v *New York Times* čítal vyjadrenie jedného biskupa, ktorý tvrdí, že v Spojených štátoch žije pod hranicou chudoby tridsaťtri miliónov ľudí! Ak si myslíte, že toto je chudoba, mali by ste sa ísť pozrieť do iných krajín sveta a na vlastné oči uvidieť biedu, špinu a utrpenie. Môžeme to nazvať životom?

Mám pre vás novinu. Aj tam je život.

Asi pred dvanástimi rokmi som v Kalkate spoznal muža, ktorý sa živil ťahaním rikše. Jeho práca bola strašná. Ľudská bytosť, ktorá za sebou ťahá rikšu. Nemajú koňa, ktorý by ju ťahal, ale majú človeka, ktorý to zaňho urobí. Odo dňa, keď títo úbohí, chudobní ľudia začnú za sebou ťahať rikšu, sa začne ich životnosť počítať do desať až dvanásť rokov. Viac nevydržia, dostanú tuberkulózu a zomrú.

Volal sa Ramchandra. Mal tuberkulózu. V tom čase existovala malá skupina ľudí, ktorá sa živila ilegálnou činnosťou – vyvážali kostry. Neskôr ich usvedčili, ale pokiaľ sa tak nestalo, mohli ste za nimi prísť a za desať dolárov predať svoje telo ešte počas života.

Títo ľudia prichádzali za mužmi, ktorí ťahali rikše, a pýtali sa ich: „Ako dlho ste už na ulici?“ A niekto ako Ramchandra povedal: „Desať rokov.“ Kupujúci sa zamyslel: *Už nemá príliš veľa času.* „Dobre, tu je tvojich desať dolárov.“ Vo chvíli, keď tento človek zomrel, vrhli sa na jeho telo, odvliekli ho preč a potom, keď ho akýmsi procesom rozložili, získali čistú kostru.

Aj Ramchandra predal svoju kostru. Musel, bol veľmi chudobný. Mal ženu, deti a takisto biedu, chudobu, žil v utrpení a neistote. Ani by vám nenapadlo, že by mohol byť v takomto živote šťastný, však? Lenže on bol úplne v poriadku. Nič ho nešokovalo, nič nerozrušilo. Spýtal som sa ho: „Nie si nahnevaný?“

A on mi odpovedal: „A prečo?“

„No, vieš, ide o tvoju budúcnosť, o budúcnosť tvojich detí.“

Odpovedal: „Robím, čo môžem, ale zvyšok je v Božích rukách.“

Povedal som: „Dobre, ale čo tvoja choroba. Musíš predsa trpieť.“

Odpovedal: „Trošku, ale musím brať život taký, aký je.“

Nikdy som ho nevidel v zlej nálade. Keď som sa s ním rozprával, uvedomil som si, že som v prítomnosti niečoho mystického. Zrazu som pochopil, že som v prítomnosti *života*. On bol živý, no ja som bol mŕtvy.

Spomínate si na krásne Ježišove slová? Pozrite sa na vtáky vo vzduchu. Pozrite sa na kvety na lúčkach. Neprežívajú úzkosť z budúcnosti. Nie ako vy. A mal pravdu. Viem, že Ramchandra musí byť dnes už mŕtvy. Poznal som ho veľmi krátko v Kalkate a potom som pokračoval ďalej na juh Indie, kde žijem dodnes. Nevieam, čo sa s ním stalo, ale viem, že som stretol mystickú, neobyčajnú bytosť. On objavil môj život.

On ho znovuobjavil.

Ľudská myseľ je neobyčajná vec. Vynašla počítač. Rozdelila atóm. Poslala do vesmíru rakety. Nevyriešila však problém ľudského utrpenia, úzkosti, osamelosti, prázdnoty a zúfalstva. Odhadujem,

že mnohí z vás sú veľmi mladí, ale, úprimne, nemyslím si, že ste ešte nespoznali, čo je to osamelosť, smútok, prázdnota, depresia a zúfalstvo. Ako je možné, že sme ešte nenašli riešenie na tento problém?

Máme za sebou všetky druhy technologických pokrokov. Zvýšili však kvalitu našich životov? Chcete poznať môj názor? Nie. Áno, máme väčšie pohodlie. Vyššiu rýchlosť. Potešenie, zábavu... Máme viac informácií a vzdelania. Ovládame rozličné technológie. Ja však vravím o niečom inom. Došlo k zníženiu osamelosti, prázdnoty a smútku? Prišlo k zlepšeniu v otázkach chamtivosti, nenávisťi a konfliktov? Je menej vojen? Je menej krutosti? Podľa mňa je to ešte horšie.

A tragédiou je, ako sa mi podarilo zistiť asi pred desiatimi rokmi, že tajomstvo k zmene bolo už odkryté. Tak prečo ho nevyužívame? Dôvodom je to, že nechceme. Verili by ste tomu? Nechceme to. Predstavte si, ako niekomu vravím: „Dám ti vzorec, vďaka ktorému budeš do konca svojho života šťastný. Užiješ si každú minútu zvyšku svojho života.“ Predstavte si, ako tieto slová hovorím vám.

Dobre, poviem vám to dnes. Dám vám spomínaný vzorec. A viete, čo väčšina z vás urobí? Prepáčte, že vás už vopred podceňujem. Ak ste ako väčšina publika, aké som doteraz pred sebou mal, viete, čo urobíte? Poviete: „Stačí. Nevrav mi ho.

Stačilo. Nechcem to počuť.“ Nechcete to počuť, nemusíte tomu veriť, ja vás však vyskúšam.

NECHAJTE VŠETKO TAK A PONORTE SA DO ŠŤASTIA

Pred šiestimi mesiacmi som bol v St. Louis v Missou-ri, kde som mal prednášku. Zúčastnil sa jej aj jeden kňaz, ktorý za mnou prišiel a povedal: „Prijímam každé jedno slovo, ktoré ste počas týchto troch dní povedali. A viete prečo? Nie preto, lebo som urobil to, čo ste nám odporúčali, teda rezanie, trenie, škrabanie a topenie, ako to robil zlatník. Asi pred tromi mesiacmi som bol pri smrteľnej posteli muža, ktorý zomieral na AIDS, a ten mi povedal: ‚Otče, pred šiestimi mesiacmi mi môj lekár povedal, že mi zostáva ešte šesť mesiacov života.‘ Ten muž zomieral.

‚Povedal mi, že mám presne šesť mesiacov a ja som mu uveril. A viete čo, otče? Týchto šesť mesiacov bolo najšťastnejších v mojom živote. Naozaj najšťastnejších. Predtým som nebol nikdy šťastný. Až počas týchto šiestich mesiacov som objavil šťastie. Vo chvíli, keď mi lekár ohraničil môj čas na tomto svete, odišli zo mňa napätie, ťažoba, úzkosť a nádej a ja som neupadol do zúfalstva, ale do pocitu šťastia.“

A kňaz povedal: „Viete, veľmi často som myslel na slová tohto muža. Keď som počas tohto víkendu počúval vás, *mal som pocit, že ten muž opäť ožil*. Vraveli ste presne to, čo on.“ Bol to muž, ktorý našiel šťastie.